

7/48311
GK.28

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Kanunlar Genel Müdürlüğü

Sayı : 56020453/2014-610.01-/4484/9287
Konu : Yazılı soru önergesi

20/8/2014

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

- İlgi: a) Kanunlar ve Kararlar Başkanlığı ifadeli, 31/07/2014 tarihli ve 43452547-120.00-189494 sayılı yazı,
b) 27/08/2014 tarihli ve 3337/6957 sayılı yazı.

İlgi (a) yazınız ekinde alınan, Kars Milletvekili Mülkiye Birtane tarafından Bakanlığımıza yöneltilip yazılı olarak cevaplandırılması istenilen 7/48311 Esas Nolu soru önergesine ilişkin cevaba esas teşkil edecek bilgilerin derlenebilmesi için ilgi (b) yazımızla ek süre istenilmiş olup, Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 99. maddesi uyarınca hazırlanan cevap ilişikte sunulmuştur.

Bilgilerinize arz ederim.

Bekir BOZDAG
Bakan

EK:

Soru önergesi cevabı (1 adet)

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Kanunlar Genel Müdürlüğü

Sayı : 56020453/2014-610.01-652-4483/9286
Konu : Yazılı soru önergesi

20/01/2014

Sayın Mülkiye BİRTANE
Kars Milletvekili
TBMM

Bakanlığımıza yöneltip yazılı olarak cevaplandırılması istenilen 7/48311 Esas Nolu soru önergesinin cevabı aşağıda sunulmuştur.

I- A) Anayasanın "Yargı yetkisi" kenar başlıklı 9. maddesinde, yargı yetkisinin Türk Milleti adına bağımsız mahkemelerce kullanılacağı, "Mahkemelerin bağımsızlığı" kenar başlıklı 138. maddesinin birinci fıkrasında, hâkimlerin görevlerinde bağımsız oldukları; Anayasaya, kanuna ve hukuka uygun olarak vicdanî kanaatlerine göre hüküm verecekleri; ikinci fıkrasında, hiçbir organ, makam, merci veya kişinin, yargı yetkisinin kullanılmasında mahkemelere ve hâkimlere emir ve talimat veremeyeceği, genelge gönderemeyeceği, tavsiye ve telkinde bulunamayacağı; dördüncü fıkrasında, yasama ve yürütme organları ile idarenin, mahkeme kararlarına uymak zorunda olduğu; bu organlar ve idarenin, mahkeme kararlarını hiçbir suretle değiştiremeyeceği ve bunların yerine getirilmesini geciktiremeyeceği,

B) 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun;

1- "İnfazda temel ilke" kenar başlıklı 2. maddesinin birinci fıkrasında, ceza ve güvenlik tedbirlerinin infazına ilişkin kuralların, hükümlülerin ırk, dil, din, mezhep, milliyet, renk, cinsiyet, doğum, felsefî inanç, millî veya sosyal köken ve siyasî veya diğer fikir yahut düşünceleri ile ekonomik güçleri ve diğer toplumsal konumları yönünden ayırım yapılmaksızın ve hiçbir kimseye ayrıcalık tanınmaksızın uygulanacağı,

2- "İnfazın koşulu" kenar başlıklı 4. maddesinde, mahkûmiyet hükümlerinin kesinleşmedikçe infaz olunamayacakları,

3- "İnfazın dayanakları ve kimin tarafından izleneceği" kenar başlıklı 5. maddesinde, mahkemenin, kesinleşen ve yerine getirilmesini onayladığı cezaya ilişkin hükmü Cumhuriyet Başsavcılığına göndereceği, bu hükme göre cezanın infazının Cumhuriyet savcısı tarafından izleneceği ve denetleneceği,

4- "Özel infaz usulleri" kenar başlıklı 110. maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendi ile son cümlesinde, yetmişbeş yaşını bitirmiş kişilerin mahkûm oldukları üç yıl veya daha az süreli hapis cezasının konutunda çektirilmesine hükmü veren mahkemece veya hükümlü başka bir yerde bulunuyorsa o yerde bulunan aynı derecedeki mahkemece karar verilebileceği,

Hükümlerine yer verildiği malûmlardır.

Anayasanın 9. ve 138. maddelerindeki yetki ve teminata dayalı olarak görev yapan bağımsız mahkemelerce verilen karar ve hükümlerin hukukî dayanakları ile gerekçelerine dair Bakanlığımızda bilgi bulunmadığı gibi, sözü edilen karar ve hükümlerin olağan yargısal denetimi de, başvuru usulü ve şartları ilgili kanunlarda gösterilen yargı mercilerine aittir.

Mahkemelerce verilerek kesinleşen mahkûmiyet hükümlerinin infazı ise, yukarıda değinilen hükümler çerçevesinde yetkili ve görevli Cumhuriyet başsavcılıkları tarafından yerine getirilmektedir. Yasama ve yürütme organları ile idarenin, mahkeme kararlarına uymak zorunda olduğunu amir olan Anayasamız, kesin hüküm otoritesinin sağlanabilmesini teminen, mahkeme kararlarının hiçbir suretle değiştirilemeyeceği ve bunların yerine getirilmesinin geciktiremeyeceği esasını benimsemiştir.

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Kanunlar Genel Müdürlüğü

II- A) Ceza infaz kurumlarında barındırılan ve sürekli hastalık, engellilik veya kocama hâlinde bulunanlar, hastalığa maruz kalanlar ya da sürekli bir kişinin bakımı ile yaşantısını sürdürebilenler tespit edilmekte ve haklarında sağlık kurulu raporu aldırılmaktadır. Gerekli görülenler hakkında, Adli Tıp Kurumundan da alınacak rapor doğrultusunda, 5275 sayılı Kanunun 16. maddesi çerçevesinde cezanın tehirine veya Anayasanın 104. maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendi uyarınca affına yönelik işlemler titizlikle yerine getirilmektedir. İşlemler, Adli Tıp Kurumundan alınan karar ile ilgili mevzuat uyarınca başsavcılıklar tarafından yerine getirilmekte olup, bu konuda Bakanlığımızın herhangi bir takdir yetkisi bulunmamaktadır.

Öte yandan, sürekli hastalık, engellilik veya kocama hâli nedeniyle bir başkasının bakımına muhtaç olan hükümlü ve tutukluların, ayrı bir bölümde yakınlarının refakatinde bakımlarının yapılmasına da imkân verilmektedir. Yakını bulunmayan hükümlü ve tutukluların bakımlarının sağlanması için, gerekli olması halinde, hizmet satın alınmasına yönelik olarak Cumhuriyet başsavcılıklarına gerekli talimatlar verilmiştir.

B) 5275 sayılı Kanunun, "Hapis cezasının infazının hastalık nedeni ile ertelenmesi" kenar başlıklı 16. maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "Diğer hastalıklarda cezanın infazına, resmî sağlık kuruluşlarının mahkûmlara ayrılan bölümlerinde devam olunur. Ancak bu durumda bile hapis cezasının infazı, mahkûmun hayatı için kesin bir tehlike teşkil ediyorsa mahkûmun cezasının infazı iyileşinceye kadar geri bırakılır." hükmü uyarınca, ceza infaz kurumundaki bir hükümlünün hastalığı sebebiyle cezasının infazının geri bırakılabilmesi için, hastalığının hayatı için kesin tehlike teşkil etmesi aranmaktaydı.

24/01/2013 tarihli ve 6411 sayılı Kanunla 5275 sayılı Kanunun 16. maddesine eklenen altıncı fıkra hükmü uyarınca, maruz kaldığı ağır bir hastalık veya engellilik nedeniyle ceza infaz kurumu koşullarında hayatını yalnız idame ettiremeyen ve toplum güvenliği bakımından tehlike oluşturmayacağı değerlendirilen hükümlünün hapis cezasının infazının, iyileşinceye kadar geri bırakılabileceği kabul edilmişti. Daha sonra 6545 sayılı Kanunun 79. maddesiyle, 5275 sayılı Kanunun 16. maddesine eklenen altıncı fıkrasında "toplum güvenliği bakımından tehlikelilik" unsuruna "ağır ve somut bir tehlike" kriteri eklenmek suretiyle, ağır ve somut tehlike açıkça belirlenmediği ve gerekçelendirilmediği takdirde, fıkra kapsamına giren hasta mahkûmların cezalarının infazının geri bırakılması öngörülmüştür.

III- Rize Cumhuriyet Başsavcılığıyla yapılan yazışmaya verilen cevapta;

1- Soru önergesinde adı geçen hükümlünün, dilekçesine istinaden, 5275 Kanunun 16. maddesinde yer alan hükme göre erteleme kapsamında olup olmadığının tespiti amacıyla sağlık kurulu raporu aldırılmak üzere hastaneye sevk edilerek muayene edildiği, yapılan muayene sonucunda "Hasta 80 yaşında HT+KAH+Bilateral katarakt ve DM tanılı hastalığı ağır değildir. Yaşına uygun sağlık durumu mevcuttur. Hastalıkları sürekli dir. Ancak ağır değildir. Hasta 80 yaşına uygun durumdadır." şeklinde rapor düzenlendiği, söz konusu raporun 26/05/2014 tarihinde Adli Tıp Kurumuna gönderildiği ve 22/08/2014 tarihi itibarıyla rapor sonucunun beklendiği,

2- 5275 sayılı Kanunun 110. maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendinde yer alan hükme göre, adı geçen belirlenen hükümde yer alan şartları taşımadığından özel infaz usulünden faydalanmadığı,

Bildirilmiştir.

Bilgilerinize sunulur.

Bekir BOZDAĞ
Bakan